

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra DANMARKS JUBEL-FEST

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 141.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig08val-shoot-idm139746849830800/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Davids-Psalmer

Herren, der staaer ved din høire Haand,
Kæmperne tømmer, som Aimagts Aand,
Bli'r for Betten Han harmefuld,
Konger blæser Han drat omkuld,
For Du er mig kjær over Alle!

Folkenes Dommer er Han paa Jord,
Hoveder bryder Han med sit Ord,
Heltens Hoved dog synker ei,
Kilden lædsker Ham paa Hans Vei,
For Du er mig kjær over Alle!

Konge og Biskop til evig Tid!
Sid paa din Throne, som Solen blid!
Retfærd's Konge, det er dit Navn,
Fredens By er din Føde-Stavn,
Evig mig kjær over Alle!

Hyggelig, rolig,
Gud, er din Bolig,
Inderlig skøn;
O, hvor mit Hjerte
Længes med Smerte,
Sukker i Løn,
Efter at gæste din Heiligdom prud,
Efter at boe hos den levende Gud!

Godhedens Kilde!
Aarle og silde
Gæstmild er Du;
I dine Sale
Spurv møder Svale,
Kom det ihu!
Som ved dit Alter den kvidrende Fugl,
Und Du i Naade din Tjener et Skjul!

Hos Dig at bygge,
Høieste Lykke

Dauids-Psalmer

Kalder Man ret,
Der lyster Tunge
Evig at sjunge,
Vorder ei træt,
Til den ei lægger, og tager ei fra
Glædens det evige Halleluja!

All dog hærnede
Lykkelig hede
Skal hvo dig tro'r,
I Himmerige
Tør han indkige,
Frit paa dit Ord;
Ja, i hans Hjerte, fra Taarernes Dal,
Gjør Du en Stige til Himmerigs Sall!

Lykkes og trives,
Styrkes, oplives,
Skal dine Smaa,
Voxe i Kræfter,
Stige derefter,
Bjerg-Slattet naae,
Did, hvor det Øie, som græder ei meer,
Gudernes Gud i sin Herlighed seer!

Tusinde Døgne,
Glimrende, søgne,
Gyldne for Kød,
Kan de vel li'ne
Een Dag af Dine,
Som vi dem nød,
Naar under Sang, med dit vingede Ord,
Sjælen afby over Stjernerne foer!

Nei, i din Hytte,
Ei vil jeg hytte
Bøllerens Plads,
Bort for det Sæde,
Stolte beklæde
Høit i Pallads;
Godt ikke fattes, hvo Gud haver kjær,
Glæde og Ære Du skænker Enhver!

David's-Psalmer

Sandhed og Naade,
Det er din Gaade,
Stor-Herre bold!
Salig at prise
Er den Retvise,
Du er hans Skjold,
Du holder Øie med salvede Smaa,
Thi for dit Ansigt de kronede staae!

Fra fordums Tid, vor Frelser-Mand!
Du Godhed bar for Folk og Land,
Og naar de faldt i Fiende-Haand,
Du løfted Aag, Du løste Baand,
Saa brat sig Bladet vendte!

Ja, Herre! Du er from og god,
Du skjulde Brøst og Synd forlod,
Du dæmped selv den Vredes Ild,
Som Solskin blev din Mine mild,
Saa Bladet brat sig vendte!

Som godt Du har begyndt, bliv ved!
Befri dit Folk, giv os din Fred!
Vær ikke vreed fra Slægt til Slægt!
Lad Miskundhed faae Overvægt,
Saa Bladet brat sig vender!

Tilgiv os, som en gammel Ven,
Og gør os levende igien!
Lad Folket dit med Fryd paany
Lovsyngte Dig i høien Sky,
For brat sig Bladet vendte!

Ja, fri og frels os, Herre kjær,
Og viis os ret, hvor god Du er,
Saa det er klart af Gammens-Lyd,
At Du dit Folk gav Sjæle-Fryd,
Da brat sig Bladet vendte!